

LBRIS

We know
books

Andreas Erotokritos

EROTIKON

LETRAS
Promovăm autorii români

EROTOKRITOS, ANDREAS

Erotikon / Andreas Erotokritos.

—Otopeni: Letras, 2023

ISBN 978-630-312-120-8

821.135.1

ISBN eBook ePUB: 978-630-312-121-5

Întreaga responsabilitate pentru conținutul acestei cărți
aparține autorului.

Copyright 2023, Andreas Erotokritos.

Această carte este protejată de legea dreptului de autor.

Carte distribuită de www.piatadecarte.netemail: offi ce@piatadecarte.com.ro

Comenzi la tel. 021 367 5228 // 0787 708 844

Pentru solicitări de publicare vă puteți adresa editurii,

pe mail: edituraletras@piatadecarte.com.roEditura Letras / www.lettras.ro

contact@lettras.ro

Cuprins

Prolog.....	5
Eros.....	9
Elpis I.....	11
Ghidușie.....	13
Absurd XIX.....	14
Trei ani.....	15
Mașina de spălat cu uscător.....	16
Te iubesc fără măsură.....	17
Absurd XX.....	19
Ce ploi... ..	20
Elpis II.....	21
Hades.....	23
Kallos.....	25
Prometeu.....	28
Cât timp.....	29
Phrasikleia și kourosul din Attica.....	31
Răspuns oficial la solicitarea dumneavoastră.....	33
Elpis III.....	35
Absurd XXI.....	37
Untitled.....	38

Nekyia.....	39
Scrisoare pentru Medeea	41
Elpis IV	45
De când eu te-am născut.....	47
Nemesis	49
Absurd XXX	53
Elpis V.....	54
Epilog	57

Prolog

În „Este”, ultima poezie a primului meu epitom de poezii, *Omul π*, un erou de sorginte clasică ajunge după moarte în contact cu Frumosul, în forma sa spirituală. Este Ideea platonice de Frumos sau Frumosul Absolut către care ne este interzis accesul nouă, muritorilor, captivi ai simțurilor înșelătoare, cei care accesăm prin percepții numai așa-zise plăsmuiri artificiale și false ale Frumosului. Către Frumos, conform lui Platon, vom putea ajunge prin moarte, atunci când sufletul, făurit din aceeași substanță ca Ideile, aspiră în mod natural către cei de o seamă cu el. Pe drumul spre obiectiv, un „cal negru” îl ademenește înapoi spre lumea simțurilor, unde se va împreuna din nou cu un nou corp, devenind din nou captiv al simțurilor și uitând contactul anterior cu Lumea Ideilor. Aici, de-a lungul vieții își va relua procesul de cunoaștere, cel care reprezintă al doilea, și de altfel cel mai accesibil, mod de „a ne aminti” contactul pe care nativ sufletul îl are cu Ideile din experiențele anterioare și de a intra în contact cu ele. Este procesul prin care învățând să folosim logosul, gândirea logică, ne distanțăm de simțuri, de dorințe, de toate cele schimbătoare și subiective, și raționăm către găsirea Ideilor și a Ideii celei mai presus de toate, a Frumosului. Dacă trecem prin acest proces de cunoaștere, atunci moartea este o continuare firească a filozofării, prin care sufletul lepădat de simțuri, de dorințe, încă de pe timpul vieții, scapă și de ultima sa întruchipare pământească, și anume corpul, spre a pluti liber spre Idei.

Elpis I

Speram să ne trezim repede din pat,
Să coacem cel mai dulce și mai aromat aluat
Din râsete și lacrimi, din pin și liliac,
Vom pregăti iubirea noastră, dulce cozonac.

Ai pus făină, zahăr, vârf de scorțișoară,
Parfum discret și aromat, exotic de nucșoară,
Eu, doar migdale amare, fum greu de tămâie
Și zeama tare acră de la o lămâie.

Tu, miere aurie din părul tău de tei,
Iar eu, iuțeala gravă de la un ardei.
Din piept ai presărat un iz de caprifoi,
Eu, doar omăt topit de pe munții goi.

Și pentru ca rețeta să ne reușească,
Munceam cu dibăcie tânără, trupească,
Ne opinteam amestecând prin vase
Amintiri vechi și mângâieri duioase.

Pân' ce amestecul s-a întărit treptat,
Ca nurul răzvrătit, ca sânul frământat,
Și am lăsat acolo aluatul să dospească,
În timpul infinit, iubirea să ne crească.

Ghidușie

Mai știi atunci când

mi-ai mușcat buza de jos,

Iar eu m-am scufundat

în ochiul tău negru nesfârșit

Și ți-am șoptit, zâmbind,

„Fetițo, te rog frumos!

Eu nu sunt de mâncat.

Sunt numai de iubit”.

Doi tei c-un liliac mov ne zâmbesc,
Trei bolte, trei spice ce ne găzduiesc,
Trei funii, trei șerpi pe cerdac se-mpletesc,
Doi sâni să mă-mpungă încet îndrăznesc.

Copii strălucesc în soare râzând,
Oameni desculți ce trec strada cântând,
Duminici de-mbrățișări pline în gând,
Copilă, cu tine voi fugi curând.

Trei ani

Gândul mi l-am pierdut demult,
Printre arome amăruii de bergamotă și șofran,
Pe care le purtau încărcate cămile galbene
Ce sforăie cu ochiul lor veșnic închis.
Iar eu, un Nimeni, te căutam continuu
Prin Antiohia, unde stăteam gol,
Doar cu dorința de a trăi.
De a trăi!!!

Muzelor, opriți cântecul...